

DELO ZA SLOVENCE

Prava resnica za narod

Št. 22.

16. oktobra 1942.

Izide vsakih štirinajst dni

DOGODKI PO SVETU

VOJNI PREGLED

Ob prvi obletnici vojne in življenja bataljonov «M» je govoril Duce Crnim srajcam, predno je izročil junakom odlikovanja in priznanja, zaslužena na bojišnih poljih.

Vodja vojaške Italije je vrnivšim se s tolikih bojišnih polj izrazil priznanje Naroda in jim je dal navodilo za prihodnje bitke, ki imajo samo tale cilj: popolna zmaga nad silami osvražene nasprotnika.

Prireditev v Rimu je bila vojaškega značaja, pa je vendar njen pomen veliko večji kot bi bilo misliti samo po simbolični vrednosti, ki je sicer velika pri vojaški slavnosti, ki naj bi postala simbol narodne volje do zmage, naj stane kar hoče, zmage, ki naj bi dala Evropi oni pravični in sigurni mir, do katerega ima pravico po tolikih viharjih, kdor se bo temu zoperstavil, bo pregažen.

Nekaj ur pred Ducejem je govoril v Berlinu Führer, da bi Nemcem nastikal cilje, ki so bili doseženi zahvaljujoč se naporom vsega naroda in najvišji volji do zmage, ki preveva duše vseh Nemcev. Hitler se je spomnil zmagovitih obdobij nemškega vojskovanja, h katerih zgodovinskim uspehom je ves narod prispeval z najbolj verno disciplino in popolno soudeležbo.

Ta zmagovita obdobja in uspehi, ki so jih dosegli Nemci in zavezniki na vseh frontah, posebej pa še na ruski fronti, kjer je nemško poveljstvo postopalo izvršujoč svoje načrte z ono točnostjo in natančnostjo, ki odlikuje vsako vojaško dejanje Osi. Kakšni so cilji nemškega vojskovanja, je Führer točno označil: odrezati življensko važno žilo Volge pri Stalingradu in odvzeti sovražniku kavkaški petrolej, oziroma ga blokirati tako, da bi bila boljševiška preskrba z njim onemogočena.

O ostalih bližnjih ciljih se Hitler iz razumljivih razlogov ni jasno izrazil, vendar je podčrtal, da so operacije za njih ostvaritev v teku in da bo o njih nemški narod ob pravem trenutku obveščen in sicer z dejstvi. «Stalingrad bo zaseden in nobena sila sveta nas ne spravi iz njega». Ta kategorična Hitlerjeva trditev ne označuje samo trenutnih operacij v teku, ki se približujejo svojemu zaključku, temveč je tudi točna opredelitev za bodočnost, v kolikor boljševiki, kar dajo razumeti tudi angleški vojaški kritiki, še niso opustili svojega upanja, da bi v bližnji zimi zopet zasedli postojanke v Stalingradu, ki jih sedaj izgubljajo.

Če se je na vojaškem polju Hitler vzdržal podrobnih napovedovanj o bodočnosti, je pa na drugi strani podčrtal z živo silo absolutno sigurnost zmage. Tudi bodoče leto bo Nemčija v stanju pripraviti nasprotnikom nova neprijetna presenečenja z novim orožjem izredne uspešnosti. Za prihodnjo zimo je vse že pripravljeno. Notranja fronta je lahko sigurna, da bojeviški fronti ne bo manjkalo ničesar.

Na političnem polju je Hitler na novo potrdil s posebno toplimi izrazi neporušno in nerazvezno zavezništvo z Italijo in njegova omemba fašističnega zaveznika je bila ena izmed točk, ki je dosegla pri zborovalcih najbolj dolgotrajna odobravanja.

Kako velika je razlika med govori dveh voditeljev osi, ki sta zvezana z nerazdružnimi vezmi idealov, in govori anglosaških ter boljševiških predstavnikov, ki z največjo težavo, — pa to jim vedno ne uspe, — zakrivajo nizkotna interesna nasprotstva, ki ločujejo takozvane zaveznike in postavljajo njih narode v nasprotje.

Na eni strani imamo torej jasno, močno, premočrtno moč onega, ki se bori za pravico in za dobrobit cele celine, na drugi strani pa samoljubno pohlepnost ljudi, ki imajo en sam cilj: podvreči si svet, da bi ga izkoriščali maloštevilni izbranci, ki lenarijo v Londonu in Washingtonu.

Mussolini in Hitler govorita kot vojaka oboževanemu ljudstvu ne da bi kaj prikrižala, ne da bi dajala napačne napovedi, ne spuščata se v meglene fantazije, ki jih ima tako rad Churchill s svojimi ljudmi.

Njihove besede so izraz ne samo njih duhovnega stanja, temveč tudi razpoloženja dveh narodov, ki sta si sigurna in trdno odločena zmagati za vsako ceno. Hitlerjeve besede so lepo pojasnile položaj boljševikov. Ruski položaj je gotovo zelo težaven. Tudi če nečemo reči, da je za Moskvo vse izgubljeno, je jasno, da je možnost odpora v večjem ali manjšem boju strašno zmanjšana.

Toda predvsem je pogled v bodočnost oni, ki je temen za sovjetske vladarje in ta pogled jim navdihuje one njihove obupne pozive ljudstvu in njih vedno bolj žalostne kliče na pomoč anglosaških zaveznikov, ki so bili že tolikokrat opisani.

Ruske izgube ozemlja, naravnih izvorov ter proizvodnje, orožja in ljudi predstavljajo brez dvoma znatno pasivnost za sovjetsko vojaško zmogljivost in dvomljivo je tudi, če bi podvojeni proizvodni napor, pozivi pod orožje novih množic ljudi in vedno bolj težavne nabave, pa tudi drage, ki jih izvršujejo zavezniki, lahko ta položaj popravili v občutni meri. Zito in petrolej sta dve osnovi za vojno, nenadomestljivi sta za državo kot je Rusija, kjer je zaradi ogromnega obsega ozemlja nujno potrebna motorizacija in veliko število prebivalstva, čeprav z najbolj strogimi racioniranjmi, zahteva ogromne količine razpoložljivega kruha.

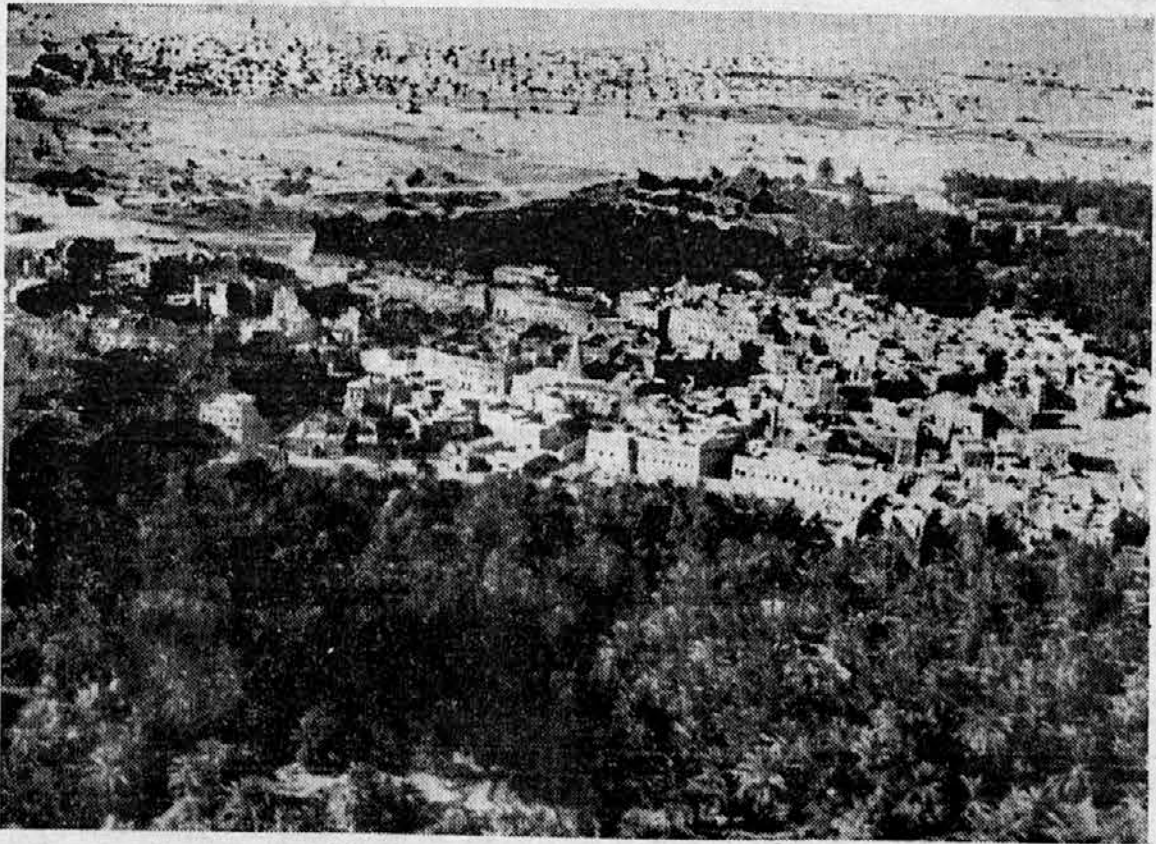
K temu prihaja še slika bodoče zime. V preteklem letu je kazalo, da dela zima v korist Rusom, ki so jo skušali izkoristiti s ponavljanji, pa vendar propadlimi ofenzivami. Letos pa dela zima proti Rusom, ki so bili pognani z majhnimi količinami žita in petroleja v osrednje in severne pasove, ki so nerodni in mrzli, istočasno pa se stalna nazadovanja sovjetske vojske in množice delavstva zgoščujejo na vedno bolj zmanjšanem prostoru, kjer je vedno večje število prebivalstva brez vsakih sredstev.

V tem nejasnem položaju nadaljuje Stalin s svojimi zahtevami do anglosaških zaveznikov takojšnjo otvoritev druge fronte na osnovi obljub, ki sta jih formalno dala Churchill in Roosevelt.

Vsak dan bolj narašča zaničevanje sovetov do anglosevernoameriške politike in to po tonu in izrazu. V teh dneh je že izgledalo, da Stalin pripravlja odpoklic svojega poslanika iz Washingtona, Litvinova, kot demonstracijo svojega nezadovoljstva za načine Rooseveltove politike. Toda niti v Washingtonu niti v Londonu se danes ne da povedati cela resnica, ker bi bila le preveč odkrito priznanje največjih težav anglosaških imperijev in bi vzbudilo to vznemirjenost britanskega in severnoameriškega naroda. Kadar se govori o pomoči boljševikom, misli uhajajo same ob sebi k prevoznim sredstvom.

Vprašanje ladijskega prostora, ki je temelj dobav in vojne na prekoceanskih frontah, danes bolj kot kdajkoli prevladuje v anglosaških imperijih.

Iz nekaj zbranih poročil je razvidno, da je proizvodnja ladij v Severni Ameriki, v prvem letu vojne severnoameriških Zedinjenih držav, dosegla polovico proizvodnje, kakor jo je določil v načrtu Roosevelt: 4 milijone ton v primeri s predvidenimi 8 milijoni. Toda izgube, ki so jih anglosaškemu ladijevju prizadejale pomorske in letalske sile Italije, Nemčije in Japonske, so dosegle letno že 11 milijonov ton. Izpolnitev razlike med izgubami in proizvodnjo novih ladij je vedno težja. Daleč je še od rešitve. Vsak dan nasprotno se poslabšuje problem tonaže, kar oddaljuje možnost druge fronte v korist Rusije, temveč onemogočuje tudi zgraditev in urednicenje pravega anglosaškega načrta za vojno, ki bi imel nekaj več vrednosti, kot samo neka dogodivščina, ki bi imel evropsko in svetovno vrednost. Nasproti takim ugotovitvam, ki jih ne more nihče ovreči, kaj še ostane Churchill in njegovim tovarišem drugega kot orožje laži! Toda to orožje, kakor se dobro spominjamo, je zlomljivo in brez ostrine.

Siwa: Pogled z zrakoplova.

Churchill in Stalin

Moža, ki vodita svoja naroda v pogubo, sta se srečala in si razdelila svet. Zmenila sta se kako bosta razkosala Evropo v slučaju da zmagata. V tem pogledu sta se popolnoma razumela.

V pogledu sedanega boja pa se ne strinjata. Oba zahtevata eden od drugega, da nadaljujeta borbo tako, da jih Os ne sme premagati, dásiravno sedaj zmagovito napreduje. Toda ne prvi, ne drugi se ne čuti ta dovolj močnega, da bi se še dolgo upirala. Rusi ki imajo to smolo, da so v direktnem kontaktu s tem tako močnim sovražnikom, neprestano kličejo in zahtevajo pomoči od

Anglije. Toda ta z vsemi mogočimi pretvezami dokazuje, da sedaj jim ne more na noben način pomagati.

Anglija pa neprestano zahteva od Stalina, da naj pošlje na fronto vse vojake, ki jih ima na razpolago. Samo če bodo Rusi žrtvovali vse mogoče razpoložljive sile, bodo zadržali korakanje vojakov nove Evrope vsaj za toliko časa, kolikor ga rabi Roosevelt, da lahko pošlje v angleško kladnico svoje vojake. Ker žalibog v svetu vlada še danes prepričanje Anglije, katera, da urdi svojo moč, pošilja v smrt druge narode in dobijo se še državniki, ki niso še razumeli angleške protivropske mentalitete in žrtvujejo svoje ljudstvo v prid teh zasluževalcev in izkoriščevalcev.

Kratke vesti iz celega sveta

BERLIN — Chandra Bose, indijski vodja nacionalistov, je izjavil v radiju, da je Anglija v sedanji vojni žrtvovala že nad 100.000 Indijancev.

BERLIN — Zgleda, da tista oklopna ladja, ki jo je te dni potopila italijanske podmornice »Barbarigo«, je bila »Idaho« ena izmed največjih ladij Združenih držav od 33.400 tonami.

RIO DE JANEIRO — Predsednik Vargas je izdal ukaz, da naj vse banke prenehajo z delom za dobo osmih dni. Ta uredba bo imela precej močne posledice na gospodarskem polju.

SAN PAOLO — V deželji Rio Grande je bila močna nevihta. Uničila je skoro ves pridelek in ubila precej živine.

ISTANBUL — Iz otoka Cipro javljajo, da v Nikosi je bil poizkušeni atentat na Angleškega komisarja, ki pa je ostal brez posledic. Angleške oblasti so izvršile precej aretacij.

LA LINEA (Maroko) — Veliko število angleških mornarjev je zbežalo, da se reši pred ukrcanjem na ladje, ki so pripravljene v Gibraltarju.

MONTREAL — Kanadski Minister prava je izdal ukaz o izpustitvi na provizorično svobodo tajnika komunistične stranke v Kanadi. Ta ukaz je bil izdan na pritisk sovjetskega poslanika v Washingtonu.

KVEBEC — Tudi v Kanadi, kakor že v vseh Združenih državah, je bila izdana prepoved o izdelovanju viskiya in drugih likerjev.

BRUXELLES — Ustanovil se je neki evropski sindikat za razširjenje poljedelstva, trgovine in industrije v vzhodnih deželah. Ta belgijski sindikat se bo v prvi vrsti pečal za razširjenje poljedelstva.

STOCCOLMA — Švedska motorna ladja »Peipeing« je bila potopljena v Karaibskem morju. Moštvo so rešili.

TEL AVIV — Pomanjkanje prvin v Palestini se čuti vedno bolj. Britanske oblasti so primorane podvzematj vedno nove mere prikrajšanja.

BARCELONA — Barcelonski velesojem je obiskalo nad 600.000 ljudi. Razstave raznih evropskih mest so vzbudile veliko zanimanje v španskih krogih.

ANKARA — Zelezniška proga Ankara - Istanbul je bila precej poškodovana od zadnjih hudih nalivov.

KAIRO — Na egiptovski univerzi v El Azharju so se vršile velike protiangelske demonstracije. Varnostne oblasti so aretirale veliko število akademikov.

BOMBAY — Zvedelo se je, da bosta Azad in Pandit Nehru, velika indijska rodoljuba, deportirana nekam v Severno Afriko.

ISTANBUL — Lokalni časopisi javljajo, da je umrl v nekam angleškem koncentracijskem taborišču nekdanji prvi Minister Iraka.

KALKUTA — Po dosedanjih vesteh, se računa da je čez 43.000 indijskih rodoljubov zaprtih in to samo iz Združenih pokrajin.

TOKJO — Japonski tisk prinaša vsebino pisma, ki ga je Gandhi naslovil na Japonsko ljudstvo v katerem razlaga cilj indijskega upora proti angleškemu cesarstvu.

SIDNEY — Avstralski minister industrije je izjavil, da je v zadnjih šestih mesecih radi nastalega položaja vsled vojne, prenehalo več kot 150 bank svoje uradovanje.

KIEW — Dr. Pavelić, Predsednik Hrvatske Države, je obiskal Führerja v njegovem glavnem štabu, Pavelić si bo ogledal oddelke vojske, ki so na vzhodni fronti.

MOSKVA — Wendell Willkie, posebni Rooseveltov odposlanec, je že več dni v sovjetskem glavnem mestu, kjer čaka, da ga bo Stalin sprejel. Willkie je prinesel neko Rooseveltovo pismo za Stalina. Jasno pa je, da ga Stalin ne mara sprejeti.

MOSKVA — Posebni ameriški odposlanec Willkie je imel nekaj sestankov z raznimi sovjetskimi politikmi. Zgleda, da Rusi predlagajo nove zahteve za nadaljevanje vojne z Osjo.

SOFIJA — Kralj Boris je sprejel neko italijansko industrijsko komisijo, ki proučuje bolgarske industrijske naprave.

BUENOS AIRES — Bivši britanski vojni minister Hore Belisha je izjavil, da britansko prvenstvo na morju je na zatonu, dokaz temu je zadnja velika italijanska zmaga v Sredozemskem morju.

BUKARESTA — Semkaj je prispela japonska mornariška komisija.

SCIANGAI — Japonske čete so obkobile 115 divizijo iz Ciung Kinga, ki se nahaja v Sciantungu. Polagoma jo uničujejo.

BUENOS AIRES — Velik Rooseveltov nasprotnik je bil izvoljen za poveljnika države Nuova Jorka.

LIZBONA — Velik strah in zmedo je povzročila med amerškani vest o potopitvi v Severnem morju treh velikih prekooceanskih parobrodih polnih amerških vojakov. To so povzročile nemške podmornice.

BANGKOK — General Wavel je izjavil pred veliko skupino novinarjev, da je rešitev Birmanije nemogoča radi pomanjkanja pomoči in da isti vzrok je tudi napredovanje osovinskih čet v Egiptu.

SCIANGAI — Na Kitajskem v Ciung Kingu je radi velikih poplav 3000 oseb umrlo in nad 40.000 pa je ostalo brez strehe.

BUENOS AIRES — Glavni vojni štab iz Amerike zgleda, da nima več namena pošiljati v Evropo svojih vojakov, dasiravno se temu Churchill in Roosevelt upirata, to pa radi tega ker jim iz japonske strani preta večja nevarnost kot od Osi.

MESTO VATIKAN — Apostolski Nuncij Monsignor Borgoncin Duca je obiskal neko koncentracijsko taborišče, kjer se nahajajo ujetniki iz balkanskih držav. Izrazil se je prav pohvalno o uredbi tega taborišča.

WASHINGTON — Po nekem poročilu Mornariškega Oddelka je trgovska ameriška mornarica od početka vojne izgubila 22 tisoč mornarjev in med temi 61 kapitanov.

LONDON — Anglija je na pritisk Amerike odstopila Venezueli otok Patros, ki brani vhod v Parijski zaliv.

KALKUTA — Gandhi je rekel, da on ne zapusti zapora, dokler bodo Angleži gospodarji nad Indijo.

ISTANBUL — Po vesteh, ki prihajajo iz Sirije in Libana zgleda, da se tudi tam širijo upori. Angleška oblast brutalno nastopa proti ljudstvu, posebno pa proti nacionalistom.

NOVA DELHI — Dne 1. oktobra so proslavili v vsej Indiji rojstni dan Mahatma Gandhija. V glavnih mestih so se vršile velike manifestacije, ki so se v nekaterih krajih spremenile v demonstracije proti angleškim zatiralcem.

PARIZ — Vlada v Vichiju je izdala ukaz o aretaciji bivšega predsednika narodnih poslancev Herriota, ne da bi javila tisku vzrok tega.

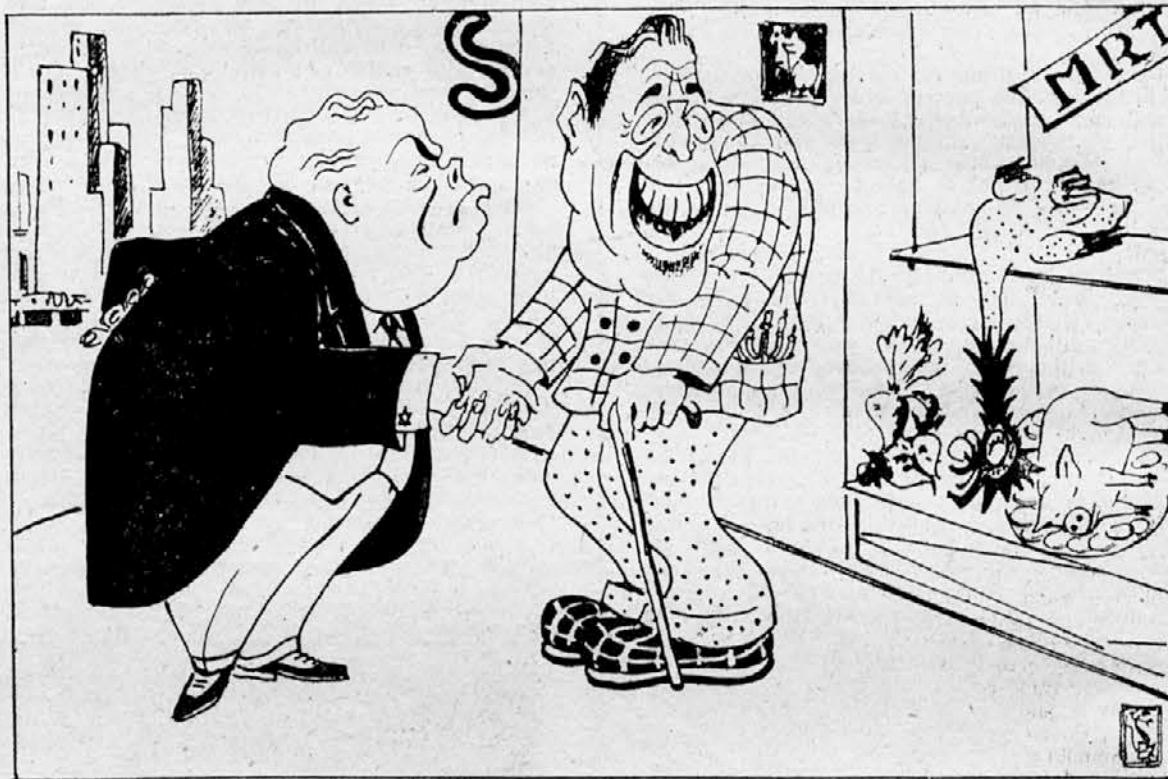
BOMBAY — Med manifestacijami v Indiji, ki so se vršile na Gandhijev rojstni dan, so angleške vojske in policijske oblasti teknovali v aretacijah in brutalnostih proti Indijcem, čigar krivda je le ta, da hočejo svobodo in neodvisnost.

BERLIN — Nemški avijoni in podmornice so v mesecu septembru uničili čez milijon tonelat sovražnih ladij.

MADRAS — Aretirali so sestro Pandita Nehru, katera je obdolžena indijsko-nacionalističnih idej.

NOVA DELHI — Angleška vlada je prepovedala romanje v Meko, opravičujoč svojo odredbo s pomanjkanjem ladij.

KARACI — Zelena kongresna zastava je zabrnjena v celji Indiji.

Isto.... Misli....

Letalec Marseille

Na egiptovskem bojišču, med nekim spopadom, je padel nemški letalec kapetan Marseille. Bil je mlad letalec, pravi sodobni junak. Rodil se je v decembru 1919. l. Po dokončanih solah se je posvetil letalstvu. Bil je edinstven v tej stroki, odkrit in predrzen borec, ki je začel svojo pot v borbi nad Anglijo, nato je prešel v Afriko, kjer je pripomogel s svojim junaštvom bratski borbi osovinskih držav. Število letal, ki jih je uničil doseže celo 158. Torej 158 sovražnikov je on onemogočil. Dosegel je največja in sploh vsa obstoječa odlikovanja in časti v nemški vojski. Tudi Italija mu je poklonila zlato svetinjo, to je največje svoje odlikovanje, za katero se je izkazal vrednega. Sam Duce mu jo je pripel na prsi.

Padel je na bojnem polju, na polju slave in njegov vzgled je v vzpodbudo vsem tisočem mladeničem ki so ga poznali. Vsi letalci in v vsakem spopadu si bodo mislili, da jih vodi v borbi in v poletu ta nesmrtni junak. On pa nadaljuje v raju junakov borbo proti Angliji in vsem sovražnikom Domovine.

Polveljnik Grossi

Poveljnik Grossi, komandant podmornice »Barbarigo« je s svojo zadnjo akcijo, doprinesel nov lavorik za končno zmago sedanje vojne.

Z zmago, ki jo je dosegel na Amerškani obali je dosegel, da ga je spoznal cel svet in da so se ga anglo-amerškanci začeli bati. Potopitev »Maryland«, ki je plula v sredini neke velike skupine vojnih ladij, je dokazala že, kakšnega kova je poveljnik in mornar podmornice, ki je plula, le da si ogleda površino. Brezpotrebna je pravljica o lovu s strani lovcev in ladij spremljevalk, in da jo je Pamplon potopil. Poveljnik se je zmago-slavno vrnil v Italijo.

Se ni bil zadovoljen s samim seboj, dasiravno visok častnik, je prosil, da ga puste na svoji mali podmornici, med svojim moštvom, ki ga obožuje in se je z njimi podal v nove borbe.

Toda takrat je prekosil svoj prvi uspeh. Druga oklopna ladja, večja od prve, je šla na dno morja. On je prvi osovinski poveljnik podmornic, ki se lahko ponaša, da je potopil dve vojni ladji, ki znašata skupno 63.000 t. Temu plenu se lahko še priključijo druge tovrne ladje, ki so jih njegovi siluri ustavili, med potjo, ko so hotele priskočiti na pomoč sovražniku, ki skuša uničiti Evropo.

Komandant Grossi, katolik in Italijan, je predstavnik tistih slavni tradicij italijanske mornarice, ki so povsod zavladae v svetu in proti katerim se je vsaka druga propaganda razbila. S tem svojim činom je odgovoril Rooseveltu, ki je hotel s svojo neumno propagando podcenjevati Italijansko mornarico. Roosevelt in Churchill se sedaj pa zavedata obratnega, to je da kako močno je pretresla njena moč, njihove državljane.

Bersaljeri v Rusiji

Ruski vojaki so spoznali bersaljerje. Zgodovina je naučila Ruse, da so bersaljeri neka posebna nevarnost za njih. Ze pred mnogimi leti, ko Italija ni bila še niti popolnoma ujedinjena kot je danes, so se njeni bersaljeri v vojski na Krimu odlikovali in proslavili.

Sedaj so bersaljeri ponovno v Rusiji, da ji vrnejo krščansko vero, katero so ji hoteli Židje in njihovi prijatelji komunisti odvzeti. Z njihovo srčnostjo in znano dobroto so si osvojili srca tistih ljudi, ki so jih odrešili boljševiškega jarma. Posebno so se proslavili bersaljeri v borbi na reki Don. Tu se je ruska vojska, ki je s svojimi močnimi vojaškimi pripravami upala predreti osovinsko fronto branjeno s strani italijanskih vojakov, srečala z bersaljeri. Ti se niso niti za korak umaknili. Njih polkovnik je padel na čelu svojih vojakov in jim dokazal tako s svojim junaštvom, da raje v smrt, nego umaknitj se. V njegovem imenu so ponovno napadli, naskočili sovražnika in ga vrgli nazaj. Nato pripravljene za nova dejanja so se ustavili in čakali novih ukazov za nadaljevanje borbe za prenesti naprej sveto zastavo Italije, nositeljice pravice in svobode.